

Когато вече дѣцата захваиждъ да четждтъ свободно *слѣка една* книга и когато добрѣ изучждтъ *звуковетъ* на буквитѣ което трябва да бжде подиръ четири мѣсеца, ако учительтѣ добросъвѣстно си изпълня длѣжността, чакъ тогава трябва да имъ обясни учительтѣ какъ е общеприето да наричждтъ буквитѣ: а, б, в, г, д, е, ж, и пр. Дето ще са рече, че ный трябва да свършвами съ това съ което сме захващали до сега.

Като научждтъ дѣцата въ първиятъ урокъ три или най-много четири букви, учительтѣ трябва да забѣлѣжда какви сжд способности на дѣцата и като види, че тѣзи букви сжд научени въ малко време и добрѣ затвърдени въ паметята на ученицитѣ. тогава учительтѣ трябва да прибавлява при сѣки единъ новъ урокъ по двѣ даже и по три букви, както е изложено въ това „Руководство.“ Ако ли забележи, че способнитѣ на ученицитѣ му сжд слаби и неразвити и ученіето отива полечка, тогава той трябва да прибавя при сѣки новъ урокъ по една нова буква или най много по двѣ; въ противенъ случай, дѣцата можждтъ да ся забѣркждтъ и тогази неможе да има успѣхъ: едни букви ще научждтъ, а други ще забравіждтъ. (*)

Още нѣколко думи и свършвами. Помнѣте Господа учители, че сѣки урокъ са захваща ето какъ: учительтѣ зема една буква, туря я на чер-

(*) Глѣдай въ конецътъ „Притурка“ № 2. Въ тжзи притурка азбуката е раздѣлена на {14-тъ и на 19-тъ урока. Учительтѣ можи по своето благоусмотрѣніе да приеме което ще распредѣленіе на азбуката, или както е въ пригурката, или както е въ рководството.